

Afskaffelse er et saa stort Spørgsmaal, at det maa underkastes en meget grundig og indgaaende Overvejelse. Der har været nedsat en Medicinalkommission, hvor dette Spørgsmaal har været drøftet, men hvor man imidlertid er kommet til det Resultat, som jeg tror er det eneste Resultat, man kan komme til, at det er et saa indviklet, juridisk vanskeligt Spørgsmaal, at det i Virkeligheden næsten er uløseligt og vistnok kun kan løses af Domstolene. Derfor anser jeg det for meget heldigt, at vi ikke er komne ind paa det Spørgsmaal under Udvalgsbehandlingen, og jeg mener, at de Medlemmer, som har ønsket, at den Sag ogsaa skulde tages op til grundig Undersøgelse i Udvalget, har set forkert paa Forholdene. Det staar jo Rigsdagen frit for at tage den Sag op, naar som helst den vil, og Vedtagelsen af dette Lovforslag præjudicerer intet som helst med Hensyn til Ordningen i Fremtiden.

Jeg synes, at Mindretalsbetænkningen bruger unødigt stærke Ord om denne Sag. Saaledes skriver Mindretallet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Varer det forbeholdes Apotekerne at forhandle, og hvilke der ogsaa kan forhandles af Materialisterne: „Ordningen med Hensyn til det Salg, der er forbeholdt Apotekerne, som nu foreslaas lovfæstet, er den, at en Kommission rent diktatorisk uden noget Princip af saglig eller historisk Art fastsætter med Aars Mellemløb, hvilke Varer der skal forbeholdes Apotekerne.“ Jeg maa protestere imod, at det er Tilfældet. Man kan ikke sige, at denne Kommission rent diktatorisk og uden noget Princip af saglig eller historisk Art har fastsat, hvilke Varer der skal forbeholdes Apotekerne. Den Kommission, der hidtil har været nedsat angaaende dette Spørgsmaal, har været en saglig Kommission, hvor baade Apotekere og farmaceutiske Materialister, Handelsstanden, Jurisprudensen og Lægevidenskaben har været repræsenteret, idet den som Regel har bestaaet af 2 farmaceutiske Materialister, 2 Apotekere, 1 Repræsentant for Handelsstanden, 1 Læge og 1 Jurist. Man kan maaske sige, hvis man vilde indvende noget, at det er en temmelig stor Kommission, og at man kunde nøjes med en mindre. Jeg vilde heller ikke have noget imod, at denne Kommission i Stedet for at være en Kommission, der kun skal nedsættes hvert tiende Aar, blev en permanent Kommission, men der kan neppe indvendes meget imod de Principper, hvorefter denne Kommission er gaaet frem, og det er meget vanskeligt at

fastsætte i en Lov, efter hvilke Principper en saadan Kommission skal gaa frem.

I det hele maa jeg, som sagt, hævde det Princip, at naar man vil have et Privilegiesystem, hvor Apotekerne er underkastede streng Kontrol og alle disse Regler, kan man ikke samtidig give Tilladelse til, at almindelige handlende maa sælge de samme Varer som Apotekerne; det er selvmodsigende. Jeg har derfor fulgt Flertallet i Udvalget, og det er saa meget rimeligere, at jeg har gjort det, som jeg har den Ære at være Medlem af den Medicinalkommission, der har udarbejdet det foreliggende Lovforslag, der har været underkastet en overordentlig grundig Drøftelse i denne Kommission. De Herrer, der har været Medlemmer af Medicinalkommissionen, ved, hvilken indgaaende Drøftelse dette Lovforslag har været underkastet, ja, man kan næsten sige, at hvert Ord i Lovforslaget er blevet indgaaende overvejet i den Uendelighed af Møder, vi har haft. I det hele tror jeg, man kan sige, at parlamentariske Kommissioner arbejder overordentlig grundigt. Jeg har haft den Ære i Aarenes Løb at være Medlem af en Række parlamentariske Kommissioner, og som Regel har det Arbejde, der gøres i saadanne Kommissioner, været godt. Men desværre er det ikke sjældent, at naar en saadan Kommissions Arbejde kommer her til Rigsdagen, bliver det underkastet en, man kan vel næsten sige, sønderlemmende Kritik, som ofte er baseret paa Uvidenhed. For at kunne dømme om en Ting skal man være grundigt inde i dens Forudsætninger, og for at kunne forstaa en Kommissions Arbejde maa man kende de Motiver, der har ledet Kommissionen til at foreslaa de bestemte Udtryk og Vendinger, som den har brugt. De, som har været Medlemmer af den her omtalte Kommission angaaende Apotekervæsenet, har overvejet alt, hvad der kunde siges pro et contra hver Enkelthed overordentlig grundigt, og er netop derfor komne til det Resultat, de er komne til. Derfor vil det findes naturligt, at jeg ikke paa ret mange Punkter har kunnet fravige det, som er Resultatet af Medicinalkommissionens Arbejde, og jeg beklager, at nogle andre Medlemmer af Kommissionen til Dels er gaaede bort fra, hvad de har været med til at vedtage i Kommissionen. Jeg kan derfor følge Flertallet helt igennem, idet Flertallets Forslag i alt væsentligt er Udtryk for, hvad Medicinalkommissionen har vedtaget. Der er af Flert-